

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

18. okt. st. st. [Izv. dop.]

Umril je 14. t. m. v Petrogradu izvestni izdatelj „Sovremeni Izvestij“ Nikita Petrovič Hiljarov-Platonov. Otec Hiljarov bil je selški svečenik in pisal se je Nikitskij; njega sinu dali so po takratnem običaji, v duhovnem semenišči obitelji Hiljarov od latinskega „hilaris“ — veseli; pozneje pa, ker je užival stipendijo mitropolita Platona, pribavili so k obitelji Hiljarov še „Platonov“, kakor sploh vsem stipendijatom mitropolita Platona. Okončavši semenišče ustopil je v duhovno akademijo, katero je z odliko dovršil. Bil je pozneje profesor v akademiji, potem cenzor, potem činovnik posebnih naročil pri višjem prokurorji svete Sinode, grofu Tolstem. Bil je tudi član komisije, sestavljajoče tiskovne zakone, pod katerimi še zdaj živimo v Rusiji. Izvesten je bil ko poznalet filozofije, kot kritik in, kar nas bolj zanima, kot iskren slovanoljub. Bil je znan z vsemi znamenitimi možmi in slovanoljubi, in Katkov sam obračal se je k njemu večkrat s prošnjo za svet. Bil je drug svojega rojaka, tudi urojenca Kolomne, izvestnega mitropolita Filareta. V 1867 osnoval je svoj list „Sovremeni Izvestija“, katerega urednik je bil do svoje smrti. V tam listu je pisal prekrasne članke večinoma kratke in jasne; on je imel navado, da je premo hodil k svojemu cilju. Jeden njega izversten slovanofilski članek v „Rusi“ Aksakova zmatrali so kot proizvod Aksakova samega in članek je tudi natisnen v zborniku spisov znamenitega slovanoljuba.

S Hiljarovim zginja tretji in poslednji znameniti časnikar prvoprestolnega mesta Moskve: Aksakov, Katkov, Hiljarov-Platonov. Še prošlo zimo predlagal je pokojnik, kakor sem pisal v jednom svojih dopisov, slovanški kongres in cirilico za vse Slovane. V stolico je prišel prosit, da bi „Moskovskija Vedomosti“ dali njemu v najem; on je s tem ustupil svojim moskovskim prijateljem, ki so v njem videli dostojnega naslednika Katkova. No nenadoma nam ga je pokosila smrt, v 63 letu njega dobe, kakor Aksakova. Srce mu je počilo in našli so ga mrtvega v skromnej sobi gostilnice Belle-Vue. Na panihidi je bil sedanji višji prokuror svete sinode, Konstatin Petrovič Pobedonoscev, profesor Kojalo-

vič in druga važna lica. Pokojni publicist in slovanoljub je bil najplemenitejši človek, ki je vsa svoja sredstva, gmotna in nraštvena, požrtvoval svojemu idejalu: mogočnej Rusiji in mogočnemu po Rusiji slovanstvu. „Ne hčere ne sina po njem ne bo,“ no zato bode ostal v spominu vseh, ki ljubijo svojo Rusijo in ki se zavedajo, da smo Slovani jeden narod in da smo narod bodočnosti, ki bode in mora biti naša. Žalibog, da nam nemila osoda jemlje take ljudi ravno takrat, ko nam jih je najbolj treba! Prah tuje pa, plemeniti mož, večni pokoj i večnaja pamjat!

„Izvestija slavj. blag. Obščestva“ izšla so prvič pod redakcijo Vladimira Ivanoviča Lamanskaja. „Izvestija“ so poslednje vreme bila vela, „bezsozdatelna“; videlo se je, da staro uredništvo komaj čaka, da bi jih dalo iz rok. Razni oddelki so se popuščali; tako n. pr. o „Slovenih“ že davno ni bilo ni jedne besede; natisneno je bilo, da se izvestija iz slovanških dežel sestavljajo po časopisih teh dežel, no sestavitelju so služili le srbski časniki in celo priskudni „Draškov Raboš“, ki se je utesal v „Izvestije“, kakor Pontijski Pilat v vero. To je bilo tem bolj obžalovati, ker v ruskih listih redko čitamo kaj važnega o južnih Slovanih, in večinoma čitamo le citate iz — francoskih listov. Vzemite n. pr. „profesorsko“ gazeto „Русская Вѣдомость“, v Moskvi. Tam skoro v vsakej številki vidite gromko zaglavje „Slavjanskija Izvestija“, da-si bi prav za prav trebalo staviti „russkaja halatnost“, kajti ta izvestija sestoje iz „golih citatov iz „Temps“, „Journal des Débats, Indépendance belge“ itd. Kaj porečete, ali bi ne bilo smešno, ko bi nemški listi gori v glavnem „vaterlandu, im herrlichen Gebäude der deutschen Reichseinigkeit“ imeli rubriko „nemške izvestija iz Avstrije“ in bi jo napolnjevali citati iz „Ruskih Vedomostij“, „Novago Vremeni“ in kakega „Moskovskago listka“. Da, ker nemški „witz“ ni posebno velik in se je že davno izkrhal, to mu dajemo mi, Slovani, vedno nove piče.

Tako so bila „Izvestija“ jedini list, ki nam je vsak mesec, včas pa čez dva meseca ali več prinašal vesti iz slovanških dežel „po slavjanskim gazetam“, no poslednji čas, kakor sem rekel, bile so te „slovenskija, českija“ i. dr. slavjanskija gazet!

zamenjane srbskimi. Prijetno je bilo le še to, da so „Izvestija“ ostala verna svojemu običaju, pisati slovanška imena mest, dočim drugi perijodični listi po navadi pišo nemška imena, saj vidimo celó na zemljevidih „kartografičnega zavedenja Iljina“ „snežnikov Kranjskih sivih poglavarja“ s hotentotsko-nemškim imenom „Terglu“ (!!). — Sicer treba biti pravičnim: večji časniki stolice slovanške dežele že poznajo po slovanški tako, da če bode v Zagrebu zopet potres, bodemo v „Nov. Vr.“ čitali, da je bil v Zagrebu, a ne, kakor pred nekoliko leti v Agramu; no Auerspergovo ploščo so še pribijali v „Laibach“ in letos je, po izvestijah „Nov. Vrem.“ kraljiček (troglodytes parvulus) Milan bil je v Adelsbergu, a potem v „Gleichenbergu“. Pač bi se smijal vsak Rus, ko bi čital „dopis iz Moskau“, ali „iz Charkoff“ itd. in iz tega je lahko zaključiti, kako smešno in ob jednem pečalno (Trubar ima to staro slovo za „žalost“ in ono je tudi rusko) je da glasila ruskega naroda, ki so vneti za slovanstvo, celo imen naših ne znajo. Temu so kriva najbolj — srednja učilišča s svojim „Terglu“.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. novembra.

Vlada baje ne mara, da bi **deželni zbori** zborovali še po božiči, kajti 18. dan januarja se zopet snide državni zbor. Posebno pa vlada zaradi tega hoče, kolikor se dá, okrajšati zborovanje deželnih zborov, ker ne mara, da bi se v njih začeli kak razgovor o političnem položaji, zlasti o naredbah naučnega ministra ne.

Vnanje države.

„Hlas Naroda“ priznava, da ima **Avstrija** nekoliko koristi od zveze z **Nemčijo**; toda poslednja ima od te zveze še veliko večje koristi. Nemčija je dobila v tej zvezi varstvo proti francoskemu maščevanju, naš konflikt z Rusijo bi se pa dal poravnati s porazumljenjem, katerega zveza v Nemčijo gotovo ni olajšala. Po novejših poročilih se bode pa nasprotje mej političnim prijateljstvom in gospodarskim nasprotjem mej Nemčijo in Avstrijo še povečalo. Bismarcku samo politično prijateljstvo ne zadostuje in zaradi tega hoče našo državo gospodarski oslabiti, ter jo prisiliti h gospo-

LISTEK.

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.
(Češki spisal dr. Jos. Štolba; posloveni Vinko.)

(Dalje.)

„Dobro jutro gospod zet. — Ta-le sluga vas išče,“ odgovori gospa Ružičkova, priljudna dama pri štiridesetih.

Sluga stopi k njemu. „Oddati vam imam ta list, gospod.“ Izročivši mu ga, pozdravi ter odide.

„Kaj bo neki?“ čudi se Svoboda. Naglo odpre ter bere. „Grom in strela zašepťá,“ pozabil sem, da je bilo včeraj prvega, in ta nesramni upnik se že boji.“ Pismo je bilo kratko glaseč se:

„Spoštovani gospod! Zdi se mi, da ste že pozabili, da sem imel včeraj dobiti dogovorjeni del Vašega dolga; zato upam, da me danes za gotovo obiščete. S spoštovanjem

Vaš

Salomon Grešlička.

„Smem li vprašati, gospod zet, kdo vam piše?“ vpraša gospa Ružičkova.

Svoboda bil je v zadregi. „Hm, nekov prijatelj,“ veli; „prosi me, da bi ga obiskal.“

„A, takó. Prosim pa, ne pozabite priti k obedu.“

„Uverjam vas, gospa tašča, da bodem pravi čas doma.“ Prijel je za klobuk. „Z Bogom, gospa tašča“ — in obrnil se je proti vratom. Že je pritisnil na kljuko, a naglo se vrne v svojo sobo. „Kmalu bi bil nekaj pozabil“ — pravi.

Gospa Ružičkova je smejé se gledala za njim. „Hihhih,“ dejala je sama pri sebi, „taki mladi možje imajo misli Bog vé kje — no, ne čudimo se, tudi mi smo bili taki,“

Svoboda se vrne. „Gospa tašča,“ pravi z nevoljnim glasom, „prosim, naredite takó, da bode Marjeta pospravljala še le potem, ko jaz odidem; moti me.“

„To se lahko zgodi,“ bil je prijazni odgovor, „povem jej, naj prihaja stoprav po osmi uri.“

„Zdaj pa z Bogom — kmalu se vrnem.“ Odšel je. —

„Vrl človek, ta naš zet,“ dejala je gospa tašča tiho. „Res, Marinka si ni mogla boljšega izbrati. Delaven je, reden, ne zmeni se za gostilno,

ne igra, ne puši — primolila sem si ga od matere božje za jedino dete svoje. In kakó rad ima našo Marinko — vse stori, kar jej bere iz očí.“

Ta samogovor bil bi mnogo daljši, da ni Marjeta vsa preplašena skozi vrata pomolila glavo ter naglo vprašala: „Ali je že odšel?“

Vsa osupnena ozrè se gospa Ružičkova. „Kdo?“ vpraša.

„I no, mladi gospod.“

„Dà, ravnokar je odšel. Marjeta v njegovej sobi boste morali pospravljati, kadar ga ne bode doma. Motite ga preveč.“

Pri teh besedah Marjeta ustopi. „Kadar ga ne bode doma?“ ponavlja z zlobnim glasom, „in motim ga preveč? O, to rada verjamem.“

Gospa Ružičkova pogleda jo še bolj začudena. „Kaj pa govorite?“

„Gospa, to je grozno?“ razuname se Marjeta.

„Grozno? Kaj je grozno?“

„Gospa, ko bi vi vedeli, kar jaz vem, ko bi bili vi videli, kar sem jaz ravnokar videla — ne čudili bi se mi.“

Gospa Ružičkova odloži nogovico, s katero se

darske kapitulaciji, ki bi bila identična s politično kapitulacijo. V to avstrijski narodi nikakor ne morejo privoliti. Ako začne Nemčija carinsko borbo, mora se jej Avstrija energično postaviti v bran. Pri tem se ne sme nič ozirati na politično prijateljstvo z Nemčijo.

Dunajski dopisnik Londonškega lista „Times“ je zvedel iz zanesljivega vira, da se je **tripelalijanca** bila sklenila že spomladi. V Friedrichruh sta se Bismarck in Crispi dogovorila samo o nekaterih podrobnostih. Alijanca je v prvi vrsti defenzivna, če bi jedna ali več vlastij rušilo mir na evropskem kontinentu ali pa ob Sredozemskem morji. Avstrija, Nemčija in Italija bi v tem slučaju vzajemno postopali. Crispi in Bismarck sta se dogovorila, kako diplomatični koraki se imajo storiti, predno se začne vojna, in sporazumela se o splošnem načrtu skupne akcije po kopnem in po morji. Poleg tega se je v Friedrichruh določilo, koliko vojakov in vojnih ladij mora vsak zaveznik postaviti v boj in kake mirovne pogoje bodo stavili, če zmagajo, zlasti kakšne teritorialne premene naj zahtevajo.

Boigarski vojni minister Mutkurov je hotel dati svojo ostavko, ker se pri imenovanju nekaterih častnikov ni povsem oziralo na njegove predloge. Drugi ministri so ga pa pogovorili in bode torej še dalje ostal v ministrstvu.

Posebna važnost se pripisuje napitnici **srbskega** kralja pri dvorskem banketu metropolitu in škofom, ki so se udeležili sinode. Kralj je omenjal sklepa sinode, da bi se obnovil srbski patrijarhat in izrekel željo, da se ta stvar za sedaj še opusti, ker bi dala povod neljubim obravnavam s Carigradskim in Karlovškim patrijarhom, druge sklepe sinode pa bode vlada podpirala. Veseli ga pa, da ima okrog sebe zbrane le patrijotične škofo, kateri bodo v sporazumljenji z vlado delovali, da se uredijo cerkvene zadeve. Metropolit se je zahvalil kralju, zagotavljač, da bode vodil cerkev v duhu zmernosti. Pri tem banketu bili so razen metropolita in škofov, vsi ministri, bivši naučni minister Garašaninovega ministerstva Kujundžić in napredni stranki pripadajoča poslanika Kraljević in Pavlović. Ker je kralj slavil sedanjega metropolita sodi se, da bi nikakor ne hotel privoliti, da bi se nazaj poklical bivši metropolit Mihajl, kar ruski privrženci želijo.

Sedaj je že skoro gotovo, da **ruski** car pride v Berolin obiskat **nemškega** cesarja. Celo glasila ruske vlade temu pritrjujejo, a pristavlja, da Giers ne pride v Berolin, ker pohod nema najmanjšega političnega pomena.

Neko izvestje zagotavlja, da je **Turčija** pri stopila k tripelalijanci. Po družih izvestjih je ta vest prenačljena. Ker je Italija dala Turčiji zagotovila, da ne namerava prisvojiti si Tripolisa, res prigovarjajo veliki vezir in ministri sultana, da bi Turčija se pridružila avstrijsko-nemško-italijanskej zvezi, toda sultan se dosedaj še ni odločil. — Utrdbe Erzeruma so dovršene in se bodo kmalu izročile četam. Utrdili neso samo mesta, marveč po vseh višinah okrog mesta so tudi napravili močne utrdebe.

Nemški listi, zlasti oficijozni, priporočajo, da bi tudi Nemčija si omislila nove puške repetirke manjšega kalibra. Francija, Avstrija in Švica bode napravila puške manjšega kalibra in torej tudi Nemčija ne sme o tem oziru za njimi ostati, tem manj, ker je Rusija tudi nekaj tacih že naročila za poskušnjo.

V nekaterih premogovnikih v **Belgiji** so delavci ustavili delo. Ker je sedaj veliko popraševanje po premogu, nadejajo se, da bodo lahko prisilili lastnike, da jim povišajo plačo. Neredov sedaj še nikjer ni bilo, če tudi oblastva neso brez strahu.

Španjki cortes se bodo otvorili dne 1. decembra s prestolnim govorom. Do božiča se najbrž zbornici ne bodeta o nobeni drugi stvari posvetovali, kakor o adresi, s katero bodeta odgovorili na prestolni govor. Kakor se nadejajo, bode vlada

zbornicama pojasnila razna vnanja vprašanja zlasti marokanske zadeve, katere vzbujajo na Španjskem veliko zanimanje.

Angleška vlada je poslala v Kanado Chamberlaina, da bi se pogajal z Zjedinjenimi državami o ribiških pravicah. Baš pred njegovim odhodom je v Islingtonu imel govor, v katerem je hudo napadal ameriške Irce. To je v Zjedinjenih državah vzbudilo silno nevoljo in Kanadci so zgubili vse zaupanje v Chamberlaina, ker se je Američanom zameril. Več velicah kanadskih listov že zahteva, da vlada takoj Chamberlaina odpokliče in že preté z ustajo.

Dopisi.

Iz Dornberga 6. novembra. (Podružnica sv. Cirila in Metoda.) Visoko ministerstvo je z odlokom z dne 15. okt. št. 17.813 potrdilo podružnico sv. Cirila in Metoda za Dornberg, Prvačino in Gradišče. Društvo šteje doslej tri ustanovitelje, dvajset in sedem letnikov in osemdeset podpornikov. Nadejamo se torej, da je društvu obstanek zagotovljen, sosebno če pomislimo, namreč zmago prave narodne, slovanske zavesti nad stranko, ki v svoji kratkovidnosti tira po potu pravih Wihingovcev.

Istega dne rabil je č. g. župnik Dornberški besede dvorljivosti proti Cicilijancem v cerkvi s tem, da jim je nalašč z latinskimi stavki razkrival slabotno stran drugače vsega priznanja vrednega društva. A ljudstvo je takoj spoznalo, kje je pravo, ko je pod turnom Dornberške cerkve slišalo glas o narodnem jeziku in varstvu narodnosti. V tem ko so šli Cicilijanci poparjeni k svojemu zborovanju, je ljudstvo ostalo pred glagolskim spomenikom pod zvonikom in je v veliki množini in v najlepšem redu poslušalo nagovor o ustanovitvi in koristi društva sv. Cirila in Metoda. Hipoma je bila pola podpisana od 26 podpornikov in blizu toliko letnikov. Vse je trdilo, da se od kraja podpišejo za domačo podružnico tega najimenitnejšega društva slovenskega. Po čudnem banketu, ki je v posledicah zaradi javnosti toliko spekel nekatere Cicilijance, je narod še jasneje spoznal, na kateri strani je pravična stvar.

Zdaj ko je bila nastopila „bendima“ (trgatev) je hotel in želel vsakdo podpirati pravo narodno društvo, če ne z denarjem, pa v blagu. Tako se je nabralo v denarji nekaj goldinarjev, v blagu pa za pogorelce in društvo skupaj sto dva in trideset litrov mošta. Polovica te robe se prodá, druga polovica, in kar se še nabere, pa želé darilci, naj dojde „v naturi“ glavnemu društvu v belo Ljubljano v dokaz bratom, kakó da se unemajo tudi naša srca za obstoj in blagor naroda. (Ravno danes dojde glavnemu društvu v gotovem osemnajst gold., od 15. sept. v Dornbergu nabranih darov.)

Tu se zopet vidi, da je naš narod zdrav in čil, ako ga vodijo srčni možje in ga spodbujajo na pravih potih. Ravno strastni napadi od ceciljanske strani, ki se od 15. septembra naprej ponavljajo in množijo proti onim rodoljubom, ki so stvar mirno presojevali in jednako sovetovali v zmislu previdnega delovanja, ti strastni naskoki razkrivajo, kakó temno je še pri nas glede slovanske zavesti. To-likih zmot in krivih pojmov bi ne bili pričakovali z zelenih — dreves. Bog me! Mi smo na slabšem, kakor naši bratje Beneškem. Italijan Dr. Podreka

v svoji „Slavia Italijana“ hvali rabo domačega (slov.) jezika pri podelitvi sv. obhajila in krsta, rekoč: venerabili avanci della liturgia di s. Cirilo e Metodio t. j. častiti ostanki — našim Cecilijancem je ta ostanek pa v nečast in greh!!

Zavedni narodjaki! poučujte one, ki ne poudarjajo samo, ampak v resnici tudi razkrivajo jednostransko — nemško omiko in nemško mišljenje, o slovanstvu in politiki, ki odločuje ravno v sedanjosti dobi bodočnost našim sinovom in hčeram, pa še slutnje nimajo.

Vzgleđ naše podružnice društva sv. Cirila in Metoda pa naj daje vzgleđ po Vipavskem, da se narodu oči odprejo do časa in po vseh kotih domovine. V to pomozí Bog!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 3. novembra.

(Dalje.)

O predlogih finančnega odseka, zaradi povišane naklade na pivo v Ljubljani vname se kratka debata, pri kateri so stvarno izražali svoje mnenje gg.: dr. vit. Bleiweis, cesarski svetnik Murnik in odbornik dr. Vošnjak.

Pri glasovanju vzprejmo se vsi nasveti finančnega odseka jednoglasno.

V imenu hranilničnega odseka poroča mestni odbornik Hribar o početku mestnega hranilničnega poslovanja:

Ko je mestni zbor v svojej seji dne 31. maja 1882 sprejel samostalni predlog odbornika gospoda dr. Alfonza Mošeta, da se ustanovi v Ljubljani mestna hranilnica, bila je splošna želja, naj bi ta zavod začel poslovati kar najpreje mogoče, ker je bil vsakdo prepričan, da bode poslovanje njego v korist slovenskega naroda, kakor tudi v korist mesta Ljubljanskega. Finančni odsek je zato tudi takoj lotil se izdelovanja pravil in predložil jih je mestnemu zboru dne 11. septembra 1883. Ta v mestnem zboru sprejeta pravila predložila so se pa — iz razlogov, katerih hranilnični odsek ne bode preiskaval — slavnemu deželnemu odboru kranjskemu s prošnjo za izposlovanje postave o garanciji mesta šele dne 21. novembra 1885 — torej čez celi dve leti.

Z dopisom vis. c. kr. ministerstva notranjih zadev, št. 20365, z dne 1. decembra 1886 naznanilo se je, da je dotična v kranjskem deželnem zboru sklenjena postava o mestnem poročstvu zadobila Najvišje potrjenje dne 8. novembra 1886, a ob jednem je vis. c. kr. deželna vlada opozorila, da se §. 5. hranilničnih pravil brez neke nebištvene spremembe ne bi mogel potrditi. Mestni zbor je glede na to v svojej seji z dne 14. decembra 1886 sklenil, da se §. 5. pravil premeni željam visoke c. kr. deželne vlade primerno in naročil magistratu, da objavi to kompetentnej oblasti. — Hranilnični odsek nadeja se kljubu vsem zaprekam, da bode — ako se vse formalnosti, katere se je opustilo izpolniti sedaj, izpolnijo takoj — vendar mogoče otvoriti mestno hranilnico že dne 1. januarja 1888 in je zato izvel že nekatera začetna dela.

Pred vsem ozrl se je po primernem stanovanju in — ker je bil mnenja, da mora hranilnica iz tehničnih razlogov nastanjena biti s početka v magistratnem poslopju — izbral je za njo kot najpri-

je baš bavila, ter usklikne preplašena: „Marjeta, vi ste zblazneli!“

„O ne, nesem zblaznela, akoravno bi to ne bilo čudo. Oh, uboga mlada gospa!“

„Kaj pa se je zgodilo? Govorite vender!“

„Gospa, jaz imam celo vašo rodbino zelo rada, zato mi to takó težko dá.“

„Toda povejte, kaj?“

„Gospa, ali naju nihče ne sliši?“

„Sama sem domá — govorite!“

„Resnica je vse, sveta resnica,“ zatrjuje Marjeta, „na svoje oči sem to videla, črno na belem, bilo je še mokro.“

„Kaj je bilo mokro?“

„Tisto pismo?“

„Kakšno pismo?“

„No, katero je ravno pisal.“

„Kdo?“

„Vaš gospod zet.“

„In vi ste se predrznili čitati je?“ zakliče gospa Ružičkova vsa preplašena.

„Gospa, poslušajte,“ pojasnuje Marjeta. „Baš ko ste ga vi poklicali, brisala sem mizo, na katerej je pisal njegovo pismo. Po naključji sem pogledala, kaj piše —“

„Vi predrznica, kakó ste se mogli upati?“ razjezi se gospa Ružičkova.

„O, da bi tega le ne bila storila!“ vzdihne Marjeta.

„Aha, zasačil vas je pri tem, in izkupili ste bržkone, kar ste zaslužili? — Prav vam je, zakaj pa ste takó radovedni!“

„O ne,“ ihti se Marjeta; „ali kar sem iz tega pisma zvedela — moj Bog, to je strašno!“

„Strašno? — Kaj je vender takega?“

„Kakó bi vam to povedala, draga gospa?“

Kakor hočete — toda brzo,“

„Naj bo torej: naša mlada gospa — ne, gospod Svoboda — oh ne, naš stari gospod — saj res ne vem, kakó bi to reč zavila, da bi vas preveč ne potrló.“

„Marjeta, ne svétujem vam, da bi se iz mene delali norca.“

„Da bi se iz vas delala norca?! — Dobro, torej vam povem naravnost. Gospa — o Bog! o Bog!“

Gospa Ružičkova postala je že sila radovedna. „Za Boga, govorite vender!“ zaklicala je.

„Gospa — vi — vi — ste babica,“ iztlači naposled Marjeta iz sebe.

Jeden hip jo gospa Ružičkova gleda nemo čudeč se, najedenkrat pa se jame glasno smijati. „Marjeta, vi ste zblazneli! — Ali se vam ni tukaj-le nekaj premaknilo?“ pravi, kažóč jej na čelo.

„Hvala Bogu, doslej še ne.“

„Saj je vender Marinka stóprav dva meseca omožena!“

„A jaz govorim o gospodu Svobodi.“

„Ta je tudi stoprav dva meseca oženjen.“

„Gospa on je grešnik.“

„Marjeta!“

„Iz tistega pisma sem zvedela, da je imel že prej, nego je vzel gospodično Marinko, imel — družino!“

„Družino — že prej?“ začudi se gospa Ružičkova, katerej je po teh besedah smeh izginil z obraza.

„Takó je,“ zatrjuje Marjeta „in v tistem pismu piše nekemu v Prago, da mu na skrivnem pošilja to svoje dete.“

„Marjeta, ali je to res?“

Pri živem Bogu —“

„Jaz omedlim!“ čudi se gospa Ružičkova. „Svoboda? — Ne, ne, to ni mogoče!“

kladnejši oni prostor, v katerem je bila do sv. Mi-hela t. l. modna trgovina gospe Pibrovke.

Ta prostor se sedaj popravlja; kako se ima prirediti za hranilnico to določiti bode hranilničnemu odboru, resp. iz njega izbranemu ravnateljstvu.

Potem je hranilnični odbor skrbel za potrebne knjige, katere je sklenil upeljati po vzoru mestne hranilnice Praške. Se vé da je odbor dostojno jemal ozir na to, da ima mestna hranilnica Graška že obširen delokrog in mnogoštevilno uradništvo, naša pa da bode za sedaj skoro gotovo še skromno delovala in le jednega — ali največ dva — uradnika potrebovala. In temu primerno je uredil tudi knjigovodstvo. To bi sicer prav za prav imelo biti delo hranilničnega odbora, kateri bode — kar je naravno — po hranilničnem odseku priporočene knjige in tiskovine moral vsekakor še potrditi; a odsek — dobro vedé, da se hranilnični odbor ne bode sešel še tako kmalu in da bode po svojem konstituovanju imel posvetovati se o družih važnih in nujnih zadevah, dalje da je treba papir za knjige naročiti par mesecev prej — ni se plašil tudi tega truda in je s tem le olajšal delo hranilničnemu odboru.

Papir za knjige je torej naročen in bode gotov najkasneje do 30. novembra t. l.; tisk in vezanje knjig in tiskovin bode se potem dalo tudi izvršiti za dobre tri tedne: Stanovanje je pripravljeno.

Z ozirom na vse to predlaga hranilnični odsek: Slavni mestni zbor naj sklene:

- a) da se ima mestna hranilnica otvoriti z novim letom 1888 in
- b) da ima mestni magistrat storiti vse potrebne korake, da se ta, po njegovej krivdi zakasnjena zadeva dovede do novega leta 1888 tja, da bode omogočeno otvorjenje mestne hranilnice.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je mestni občini Črnomeljki za zgradbo cerkve 100 gld.

— (Cesarjevič Rudolf in cesaričinja Štefaniya v Celji.) Pod tem naslovom pšte se nam iz Celja mej drugim: Mej občinstvom je bila jako močno zastopana Savinjska dolina. Na vojaškem vežbališču, kjer je bila razstava, zbralo se je tudi 24 deklet iz gorenje Savinjske doline vse v narodnih nošah in večinoma s pečami na glavi. Ustavile so se pred krasnim šotorom in gospodična Olga Lipoldova iz Mozirja podarila je v imenu deklet cesaričnji velekrasen in dragocen šopek. Druge gospodične postregle so visokima gostoma z vinom in raznim ovočjem. Vse je cesarjoviču in cesaričnji izredno dopadalo. Nagovorila sta gospodične. Ker pa nekatere neso znale nemški, vpraša cesarjevič: „Od kuda ste deklini?“ — „Iz gorenje Savinjske doline“ bil je odgovor. — „Od kuda nate tvarino?“ — „Iz gorenje Savinske doline“ bil je zopet odgovor. — Kmeta iz Griž pri Žalci vprašal je prestolonaslednik: „Ali ste bili vojaki?“ — Slovensko ljudstvo bilo je jako nalušeno za visoka gosta in nadvladal je slovenski „živio!“, kar pa tevtonskim Celjanom vidno ni bilo po godu. Cesarjevič in casaričinja pa sta srčne ovacije slovenskega občinstva radostno vsprejemala.

„Ako sem pa jaz to videla pisano od lastne roke njegove?“

„Kje je tisto pismo — takoj se prepričava.“

„O, to je dobro zaklenjeno. Ko ste ga izvolili poklicati, odšel je, a čez malo časa pritekel, plašno me pogledal, sem li jaz pismo prebrala, zaklenil je naglo v miznico, utaknil ključ v žep ter odšel.“

„Ne, ne, tega ne morem verjeti. — In kaj je stalo v tistem pismu?“

„Natanko si nesem zapomnila, samó to vem, da pošilja nekomu v Prago svoje dete, katero je z ljubeznijo vzgojil, o katerem nikdo ne vé, da noče, da bi kdo zvedel, da je on njegov oče, zlasti pa da gospod ne smé nič vedeti o tem — in takó dalje.“

„Marjeta, ali govorite resnico?“

„Za Boga, golo resnico.“

„Moj Bog!“ stoče uboga tašča; „smo se li res motili o njem? Uboga Marinka, to bode njena smrt; in moj mož — ta je bil proti temu, da bi ga vzela. Kakó naj jima to zdaj naznanim?“

„Z gospodom bode trda“, meni Marjeta. „To bode ropót! — Moj Bog, meni se zdí, da se že vrača s svojega jutranjega izprehoda.“

— (U mrla) je danes opoldne gospodična M. Tavčarjeva, in znane rodoljubne L. Tavčarjeve obojeli. Lahka jej zemljica!

— (Odlikovanje.) Infulovani stolni dekan v Mariboru g. Ignacij Orožen dobil je red železne krone tretje vrste.

— (Imenovanje.) Kancelist g. Ivan Tominc imenovan je zemljiškim knjigovodjo pri okrožni sodnji v Gorici, dninar Albert Urbas pa kancelistom pri okrajni sodnji v Korminu.

— (Poročil) se je včeraj dopoldne v tukajšnji St. Jakobske cerkvi g. Fran Štenta, kancelist z gospodičino Mici Kunčičevo, hčerjo tukajšnjega usnarja g. J. Kunčiča.

— (Šišenska čitalnica) priredi — kekor običajno na „Martinovo nedeljo“ pri Koslerji besedo s plesom. Podrobni spored sledi. Danes le toliko, da se bo predstavljala mična opereta „Odvetnika“ in igral komični prizor od g. Ig. Borštnika „Sivi lasje in mlado srce.“

— (Pisateljsko društvo) imelo je v soboto zvečer svoj prvi zabavni večer, katerega se je udeležilo 20 članov. Predsedoval je g. dr. Vošnjak, čital pa g. Železnikar v ta namen doposlani spis g. „Epiharmosa“, ki ima še vedno zdravega humorja v izobilju. Berilo, katero je zelo ugajalo, objavilo se bode jutri v našem podlistku. V bodoče bodo zabavni večerni ob četrtkih. Prihodnjemu večeru predsedoval bode g. prof. Gerbič, čital pa bode prof. A. Raič.

— (Slovensko gledališče.) Včerajšnja predstava bila je vsakem ozirom prav dobra, da, celo izvrstna. Vesela igra „Ženska borba“ ima jako živahno dejanje, osebe so dobro risane, dialogi krepki in mikavni, konečno razvozlanje pa tudi tako ugodno, da mara igra napraviti efekt, posebno, kadar se tako ugajajo in izborna predstavlja, kakor včeraj. Lepo in duhovito grofice Autreval predstavljala je gospodična Zvonarjeva, mladostno — naivno Leonijo Villegontier — gđ. Gostičeva, zalega ubežnika Flavigneula g. Borštnik, prefekta bar. Monricharda g. Kocelj komični element, Gustava Grignona pa gosp. Danilo. Vse te glavne vloge igrane so se s tako finim razumom, tako pravilno, da smemo „Žensko borbo“ prištevati najboljšim igram na repertoaru slovenskem. Gledališče bilo je polno, občinstvo pa izredno zadovoljno. Včeraj izpolnili so se bili vsi pogoji dobrega večera: Polna hiša, dobra igra, izvrstna predstava in velika zadovoljnost.

— (Slavcev pevski večer), kateri je bil včeraj v Schreinerjevi pivarni na Sv. Petra cesti, privabil je tolikanj občinstva, da je bila dvorana natlačena polna. Petje izvajalo se je povoljno, posebno ugajala sta nam gg. Jeršek in Perdan z svojimi komičnimi prizori in kupleti, tako, da se je staro in mlado radovalo še v pozno noč.

— („La Revue de Paris et de Saint Pétersbourg“) imenuje se velik mesečnik, ki je začel izhajati pretekli mesec v Parizu in ima nekako namen duševno seznanjati in spajati omikane kroge francoske in ruske. Izhaja v 10. dan vsakega meseca v podobi prave pravice knjige, 200 strani obsežne in stoji na navadnem papirju za vse leto 30, v inozemstvo 35 frankov, na holandskem papirju tiskan pa 100 frankov na leto. Doposlan nam prvi

„Le počasi!“ šepne gospa Ružičkova; ta hip se vrata na stečaj odpró in z naglim korakom ustopi gospod Ružička.

Akoravno bi ga človek ne poznal, spoznal bi bil gotovo na prvi pogled „penzionista“. Postave je bil majhne, takó majhne, da bi ga niti srednje velikega ne mogli zvati; na glavi mu je tičal visok, ozek cilindar, ki je imel brez dvojbe, kakor je kazalo, popraviti, kar je priroda bila pozabila. Suho obličje okvirala je c. kr. brada, že precéj osivéla, isto takó sivo okó gledalo je iskro pred sé, in dolgi špičasti nos molél je naprej, kakor bi hotel vse prebosti, kar ni moglo prodréti okó. Desno uho je ne navadno štrlélo od glave, ker je lastnik njegov celih štirideset let svoje službe tjakaj utikal svoje peró. Ustnice bile so trdo stisnene, kar je dajalo obrazu strog izraz; brada je tičala v visokej kravati, kojih rod hvala Bogu zdaj že popolnem izmizra; špiči stoječega skrobljenega ovratnika dopolnovali sta dostojno dolnji del okvira celega obličja, in stara, siva suknja s škrici in sive hlače so se izvrstno ujemale s to celoto, ki je bila videti, kakor da se je bil nanjo ulegel ves prah papirnatih vladnih opravil.

(Dalje prih.)

snopič z dne 15. oktobra ima naslednjo vsebino: Preface — Un amour dans les étoiles. — Les Bêtes à bon Dieu. — Les Victimes des savoir. — Les deux Républiques. — L'Abbé d'Arthès. — La vie du coeur. — Napoleon et ses detracteurs. — France & Russie. — Les Quarante du siècle. — La Mobilisation. — Les Vendéens devant l' Histoire. — Poesie. — Le Plagiaires de la Foudre. — Le Monde comme il est. — Le Maître du neant. — Au Pyrenées au biver. — Chronique politique. — Les Coulisses. — Histoire au jour le jour. — „Le Revue de Paris et de Saint Pétersbourg“ ni glasilo nobene politiške stranke ima pa izborna vsebino, kar pričajo imena njenih sotrudnikov Houssayse, Flammarion, Alphons Karr, Lepelletier, Fouquier, Jules Simon, Paul Adam, Saint-Jean, Jules Cornely, Angier itd. Oblika in tisk sta jako lepa in ni treba proroškega duha, da ima ta mesečnik lepo bodočnost pred seboj. Veselilo nas bode, ako bodo predstoječe vrstice koga napotile, da se nanj naroči. Naslov uredništvu je: Paris 14 Rue Halévy 14.

— (Povodenj) napravila je na Koroškem, v Borovljah, v Kapli, Pristovi, Črni in Jazbini veliko škode. Voda odnesla je brvi in mostove, celó mlina, na mnogo mestih ugreznila se je zemlja. V Črni utonil je žandarm.

— (Tretji veliki zbor slov. pev. društva) bode v nedeljo dne 20. novembra ob 6 uri zvečer v prostorih „Narodnega doma“ na Ptui s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo računskih preglednikov. 5. Volitev novega odbora. 6. Raznoterosti. Gosp. poverjeniki, kakor tudi posamični udi, ki so s svojo društvenino še zaostali, se uljudno prosijo, da jo pošljejo predsedništvu vsaj do 16. novembra, da bode mogoče do zborovanja račune urediti. Po zborovanji vrši se v čitalnični dvorani zabava s petjem in plesom. K obilnej udeležbi tega zborovanja in zabave vabi vse člane in prijatelje „slov. pev. društva.“ Odbor.

— (Razglas kranjskim ovčarjem.) C. kr. kranjska kmetijska družba bode iz letošnje državne subvencije za zboljšanje ovčarstva nakupila nekoliko ovnov in ovac ukviškega plemena ter jih brezplačno dala takim gospodarjem, ki dokažejo v svoji prošnji, potrjeni od županstva in od cerkvenega urada, da a) že več let precejšnje število ovac redijo; b) da je njih kraj za ovčarsko posebno ugoden in c) da jih je volja, dobljenega ovna najmanj 3 leta za plemo držati, in kolikor umno ovčarstvo dopušča, tudi svojim sosedom za plemo prepuščati. Prošnje potrjene po predsedniku dotične kmetijske podružnice, je zadnji čas do 20. novembra t. l. pri podpisani družbi uložiti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. novembra. „Politische Correspondenz“ javlja iz Budimpešte: Po pogajanji ministra Ferjervarya z državnim vojnim ministrom se je načeloma sklenilo, da se ustanovi ogerska tovarna za orožje.

London 7. novembra. Večina jutranjih listov ugodno in prijazno ocenjuje Kalnokyjev govor v delegacijah. „Daily Telegraph“ piše, da je to najnovejše znamenje na politiskem obzorji, katero pomenja za bodoče leto boljše upanje, da se mir ohrani.

Sofija 6. novembra. Danes dopoldne pripeljala se prva lokomotiva na tukajšnji kolodvor.

Rim 6. novembra. Ras Alula krenil je nepričakovano proti Alaju, južno od Dogali, zmagal ondu z Asoartinci združene rodove v krvavi bitki ter odpravil se naprej proti Asaorti. Bitke pri Alaji udeležila sta se dva ruska častnika.

Razne vesti.

* („Kak razloček je mej davki, koleki in pristojbinami“) vpraša kmet davkarskega eksekutorja. Ta mu odgovori da družega, ne, kakor da davki se plačajo jedenkrat, koleki dostikrat dvakrat, pristojbine pa tolikrat, kolikorkrat hoče finančno oblastvo.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od družih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škateljič 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3 (19—8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—169)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 5. novembra.
 V Trstu: 69, 23, 2, 65, 61.
 V Linci: 87, 79, 83, 35, 8.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 5. novembra t. l.

Pšenica, h.k.l.	gl. kr.	Špeli povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5.69	Surovo maslo,	64
Ječmen,	4.06	Jajce, jedno,	90
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.11	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	3.90	Telecie,	50
Koruza,	3.74	Svinisko,	60
Krompir,	5.77	Koštunovo,	34
Leča,	2.32	Pišanec,	30
Grah,	11	Golob,	15
Fižol,	13	Seno, 100 kilo,	2.14
Maslo,	11	Slama,	1.96
Masi,	1	D. 7a trša, 4 meš.	6.50
Špeli frišen,	66	„ mehka,	4.15

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
5. nov.	7. zjutraj	726.24 mm.	8.8° C	sl. szh.	megla	12.30 mm.
	2. pop.	725.54 mm.	11.0° C	sl. svz.	dež.	
	9. zvečer	727.64 mm.	10.0° C	sl. svz.	obl.	dežja.
6. nov.	7. zjutraj	727.66 mm.	7.4° C	sl. zah.	megla	1.00 mm.
	2. pop.	727.34 mm.	10.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	729.24 mm.	6.8° C	sl. szh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 9.9° in 8.1°, za 3.8° in 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. novembra t. l.
 (Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.75	gld. 81.70
Srebrna renta	82.85	82.80
Zlata renta	112.10	112.20
5% marcna renta	96.40	96.45
Akcije narodne banke	888—	888—
Kreditne akcije	282.30	282.20
London	125.20	125.20
Napol.	9.93	9.90 1/2
C. kr. cekini	5.90	5.93
Nemške marke	61.45	61.42 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	99	85
Ogerska papirna renta 5%	86	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	100 gld.	179
Budolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Tramway-društ. velj. 170 gld. s. v.	—	—

J. Giontinijeva knjigarna v Ljubljani

(821—1) priporoča sledeče nove knjige:

Mahnich: Dvanajst večerov	gld. —70 po pošti gld. —75.
Jesenko: Mabel Vaughan. Roman. 2 zvezka.	1.15.
Baumbach: Zlatorog. Planinska pravljica. Eleg. vez.	2.20
Gregorčič: Poezije. I.	2.15
Prešeren: Pesmi.	1.90
Pagiaruzzi: Poezije.	2.10
Razlag: Pesmarica.	1.05
Podgoriški: Koča za vasjo. Povest.	1.15
Darinka, mala Črnogorka. Eleg. vez.	85.
Pripovedka o vetru. Carton.	40.
Kürschner: Taschen-Konversations-Lexikon. Vez.	1.86
Schatzkästlein des guten Rats.	3.10

Zaradi stroškov je najbolje, če se znesek pošlje po poštnej nakaznici.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Zimska obleka	od gld. 9.— naprej.
Zimski sakot	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni.
 Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

(7—41)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
 I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
 želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Svojim p. n. strankam nazna-
 njam, da sem se (816—3)
s svojo pisarno
 premestil
 v hišo št. 8 na Bregu
 v Ljubljani.
Dr. IVAN TAVČAR,
 odvetnik v Ljubljani.

Poziv!
 Podobčina Rakek napravi na svojo roko še v
 teku tega meseca v vasi mesnico, ter išče za to
izučeneja in poštenega mesarja.
 Kdor želi to službo dobiti, naj se blagovoli z
 dotičnimi spričevali pismeno ali ustno pri podpisa-
 nem podžupanu oglasiti v 14 dneh.
 Pogoji so ugodni. — Kavcije bo treba 200 gld.
 Na Rakeku, 6. novembra 1887.
Anton Svet,
 podžupan.
 (823—1)

Tuji:

6. novembra.

Pri **Mačiči**: Prigerhof, Mandel, Lautner, Gerlach, Schafranek z Dunaja.
 — Gruber z Gradca.
 — Dunda iz Tržiča. — Limer iz Begunj.
 Pri **Stein**: Freund Hrubetz, Glasgow, Gross, Fiala z Dunaja. — Hladek iz Kočevja.
 Pri **bavarskem dvoru**: Maintinger iz Loke — Josepovič iz Ljubljane.
 Pri **južnem kolo-**
dvoru: Münzel iz Beljaka.
 — Frank iz Trsta. — Malani z Reke.
 Pri **avstrijskem cesarju**: Kalan, Triller, Hočevar iz Škofjeloke.

Umrlji so:

4. novembra: Hugo Knap, učenec, 16 let, Kravja dolina št. 11, za davico in škrlatno.
 5. novembra: Marija Goršič, delavčeva žena, 55 let, Kladezne ulice št. 18, za rakom v želodci. — Antonija Jeretina, delavčeva žena, 30 let, Kolodvorske ulice št. 4, za tuberkulozo.
 6. novembra: Anton Podlogar, branjevec sin, 5 l., Sv. Petra cesta št. 38, za kozami.
 7. novembra: Liza Vesel, mitničarjeva žena, 74 let, Karlovska cesta št. 24, za plućnim emfizemom.

Gospodarico (hišno)

išče vodstvo deželne kranjske vinarske, sadjar-
 ske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfo-
 vem na Dolenjskem.

Ona mora biti skozi in skozi poštna in pridna, slo-
 venskega jezika v pisavi zmožna ženska. Njeno poslo je:
 kuhanje in pečenje kruha za učence in posle, pranje istih
 posteljnega perila, oskrbovanje mlečne kleti, svinjakov, kur-
 nikov. Plača 10 gld. na mesec s prosti hano in stano-
 vanjem. Prošnje gredó na vodstvo šole. (822)

MUSÉE PLASTIQUE

bratov BAYER.

Poslednji teden.

V nedeljo 13. novembra ob
 9. uri zvečer sklep. (824-1)

Št. 17.709.

(819—1)

Razglas.

Oktober meseca letos bile so pri podpisnem
 naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. Vozna veriga;
2. ura za dame z verižico;
3. črn dežnik in črn klobuk;
4. ročna korbica z raznimi rečmi;
5. veliki s čipkami obšiti robec;
6. črna denarnica;
7. laški potni list in računsko knjižica;
8. črna denarnica z zneskom 27 kr, in
9. temnorjavni dežnik.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljejo se,
 naj se zanje oglašó, sicer se bodo po preteku jed-
 nega leta izročile najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan novembra 1887.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačo pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanji slasti do jedi,
 slabem želodci, smrdeli sapi, napenjanji, kislem
 podiranji, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako
 se nareja pesek in plesno ter se nabira preveč
 slega, pri slatenici, gnojni in bljuvanji, glavobolji
 (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci,
 zapiranji ali zabasanji, preobilenji želodca,
 z jedjo ali pijačo, glitah, boleznih na vranici, na
 jetrih ali zlati žili. — Cena steklenici z navodi-
 lom, kako se rabi, 35 kr., vel. steklenici 60 kr.

Glavno zalogo ima lekar
KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko).

Marijacejske kapljice niso nikako tajno sred-
 stvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako
 rabiti, ki se prileže vsakej steklenici.

■ **Pristne v skoro vseh lekarnah.** ■

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat
 ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka stekle-
 nica imeti rdeč zavitek z **gorenjo varstveno znamko** in z
navodom, kako rabiti, ki se prileže vsakej steklenici, opom-
 niti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek-a v Kromerizu**.
 Pristne imajo: **V Ljubljani**: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos.
 Svoboda. — **V Postojani**: lekar Fr. Baccarich. — **V Škofji**
Loki: lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici**: lekar Aleksander
 Roblek. — **V Rudolfovem**: lekar Dominik Rizoli, lekar Berg-
 mann. — **V Kamniku**: lekar J. Močnik. — **V Črnomlju**: lekar
 Jan. Blažek. (739—6)

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
 bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
 pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno
 znamko in firmo. (800—4)

**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalnih de-
 likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
 Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (polec juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.